

Arrest

nr. 215 967 van 29 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en etnisch Ashraf (Hassan) te zijn. U werd geboren op X in X, in het district Ceel Buur, in de regio Galgaduud waar u gans uw leven woonachtig was. U hebt geen onderwijs genoten. U leerde lezen en schrijven op de Koranschool en via uw broer die in Ceel Buur naar school ging.

Uw vader werd toen u 13 jaar oud was om het leven gebracht door Al-Shabaab nadat hij op aandringen van uw moeder deserteerde van de strijdkrachten van Al-Shabaab. Op een dag in 2017 kwamen Al-Shabaab leden naar u toe om u te doen huwen met een van hen. Uw broer A. protesteerde en werd door Al-Shabaab om het leven gebracht. U werd door hen meegenomen en naar een school gebracht waar u samen met andere meisjes gedurende 7 dagen werd vastgehouden. Wanneer er op een dag gewerschoten vielen, slaagde u erin om te ontsnappen. U regelde een lift naar Ceel Buur en vervolgens naar Ethiopië. Vervolgens reisde u via Soedan naar Libië. In Libië had u voor het laatst contact met uw moeder. U reisde verder naar Italië en via voor u onbekende landen naar België waar u 27 april 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn op 5 april 2002 en bijgevolg zestien jaar oud te zijn op datum van 26 april 2018. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 22 mei 2018 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20.7 jaar een minimumleeftijd is. U ging niet in beroep tegen de beslissing van de Dienst Voogdij, noch heeft u documenten ter staving van uw geopperde geboortedatum. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. **De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.**

Er werd bovendien vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis met betrekking tot El-Qohle en de omgeving van El-Qohle waar u verklaart gans uw leven woonachtig te zijn geweest ernstig ontoereikend is. Zo weet u niet hoe ver de districtshoofdplaats Ceel Buur gelegen is van het dorp waar u woonde. U stelt dat het een tijdje duurt om er via enkele dorpen heen te gaan. U gevraagd hoe lang het duurt om erheen te gaan, verklaart u dat het te voet enkele uren duurt. U gevraagd wat u bedoelt met enkele uren, antwoordt u dat het twee uur duurt. U voegt echter toe nooit te voet naar Ceel Buur te zijn gegaan (zie notities, p. 7). U verklaart dat er een rechtstreekse zandweg is van El Qohle naar Ceel Buur. Of die weg veilig is weet u niet. U verklaart de weg met uitzondering van uw vlucht niet te hebben gebruikt en bijgevolg de weg niet te kennen. U erop gewezen dat voorgaande niet betekent dat u niet op de hoogte kan zijn van de veiligheidssituatie op de weg, stelt u geen problemen te hebben gezien wanneer u tijdens uw vlucht naar Ceel Buur ging. U nogmaals gevraagd of de weg veilig was toen u in El-Qohle woonde, herhaalt u niet naar Ceel Buur te zijn gegaan toen u in El-Qohle woonde. Uiteindelijk stelt u dat Al-Shabaab de weg soms bezette. U gevraagd daarover te vertellen, antwoordt u erg summier 'wanneer ze de weg 'vangen', bezetten, sluiten ze de dingen af die naar Ceel Buur district gaan' (zie notities, p.8) – wat bezwaarlijk doorleefde kennis betreft van een persoon die in een dorp woonde waarvan de weg naar de districtshoofdplaats werd bezet door Al-Shabaab. U verklaart dat wanneer dat soms gebeurde mensen gewoonweg niet naar Ceel Buur gaan en wachten tot de weg weer veilig wordt. Welke verdere impact dat had op de inwoners van uw dorp weet u niet te duiden (zie notities, p.9). Dat u zulke algemene en weinig doorleefde verklaringen aflegt met betrekking tot uw omgeving spreekt eens te meer tot de verbeelding daar u verklaart dat uw broer naar school ging in Ceel Buur district. Bovendien ging uw broer te voet naar school en verwondert het zodoende dat u niet weet hoe lang er te voet over wordt gedaan van El Qohle naar Ceel Buur. U gevraagd naar Oodweyn verklaart u dat het een van de dorpen is die je passeert van El Qohle: Oodweyn, Eel Laheley, El Ebtail, Qurax, Oodweyn, Maalin Nagur. U verklaart dat te hebben gehoord toen u wegging. U nam die weg echter niet, doch wel de weg van El Qohle naar Ceel Buur, wat uw opsomming van bovenstaande dorpen een erg ingestuurde indruk geeft (zie notities, p. 33-34).

Ook wanneer wordt gevraagd om te vertellen over het dorp waar u gans uw leven woonde, blijft u erg vaag, oppervlakkig en allerm minst doorleefd waardoor u bijgevolg niet kan overtuigen daar woonachtig te zijn geweest. U gevraagd waar inkopen werden gedaan, stelt u die te hebben gekocht van een vrouw die een winkel had die alles verkocht. Die winkel was volgens uw verklaringen dichtbij jullie huis (zie notities, p. 10). U gevraagd de weg daarheen uit te leggen, stelt u dat jullie huis hier was gebouwd en je er arriveert als je kort zo wandelt en vervolgens draait. Ook wanneer wordt gevraagd om de weg naar de waterputten te omschrijven, kan u niet overtuigen. U stelt immers dat de waterput op de velden was gelegen een eindje te voet van uw huis. Om naar de waterputten te gaan stelt u na het verlaten van uw huis rechtdoor te zijn gegaan en dan via de velden zo te draaien. U gevraagd hoe lang u daarover deed, verklaart u eerst de klok niet te hebben geteld, om vervolgens –nadat u werd gevraagd om een schatting – te stellen dat u er geen vier uur over deed, maar 20 uur – neen minuten (zie notities, p.11). De Koranschool waar u heenging kan worden teruggevonden door vanaf uw huis naar achteren te wandelen (zie notities, p.12). U verklaart dat er één school was in El Qohle die niet werkzaam is. U gevraagd waar die school is, antwoordt u in El Qohle. U aangespoord om meer te vertellen, verklaart u dat er op de school Sheikh Adan stond genoteerd en de school werd bezet door Al-Shabaab. U gevraagd wat Al-Shabaab met het gebouw deed, verklaart u niet te hebben gezien wat Al-Shabaab er deed daar u de school sinds de inname van Al-Shabaab niet heeft gezien aangezien u bang was van Al-Shabaab (zie notities, p. 12-13). U gevraagd om El-Qohle te omschrijven, antwoordt u dat het zand van El-Qohle rood is en de huizen – traditionele aqal Somali Harish huizen - van modder en tin zijn gemaakt. U erop gewezen dat u als dusdanig een gemiddeld Somalisch dorp heeft omschreven en u gevraagd meer te vertellen over uw dorp, stelt u dat uw huis is gemaakt van tin (zie notities, p.14). U nogmaals gevraagd wat er nog meer te zien is in het dorp, antwoordt u 'er zijn moskeeën, er is de Koranschool waar we heen gingen. Een shop. Er is ook een shop, apotheek'. De moskee El-Qohle was naast jullie en de andere was naast de Koranschool, als je een beetje wandelt (zie notities, p. 15). Tenslotte weet u niet of er al dan niet een antenne in uw dorp El-Qohle is. Initieel stelt u niet te weten of er een antenne was daar u geen telefoon had. Vervolgens meent u dat er wel een antenne was en oppert u dat die misschien op de markt stond. Zelf zag u echter geen mast/antenne. U gevraagd waarop u dat vermoeden baseert, verklaart u dat u het zou hebben geweten indien het in de buurt van uw huis was.

U bijgevolg gevraagd of u nooit naar de markt ging, stelt u erheen te zijn gegaan (zie notities, p. 30). Uw verklaringen omtrent het dorp waar u verklaart gans uw leven te hebben gewoond kunnen weinig overtuigen en vormen eveneens een indicatie van uw frauduleuze herkomst.

Ook uw clankennis laat ernstig te wensen over voor iemand die verklaart gans haar leven in een klein dorp te hebben gewoond. U verklaart dat uw moeder Duduble is. Tot welke clanfamilie Duduble behoort, weet u niet wat frappant is daar u verklaart dat Duduble de dominante clan is waar u woonde (zie notities, p. 19-20). U gevraagd welke grote clans in Somalië wonen, antwoordt u 'Hawiye, Marehan, Abgal, Duduble, Hawiye, Marehan, Duduble, Abgal'. U gevraagd of dat de grote clans zijn, antwoordt u bevestigend en herhaalt u Hawiye en Marehan. De grote clans in Somalië zijn Hawiye, Dir, Digil & Mirifle (Rahanweyn), Isaaq en Darod. Van Dir, Isaaq en Darod hoorde u niet (zie notities, p.22). Abgal en Duduble behoren tot Hawiye. Marehan behoort tot Darod (zie administratief dossier). U gevraagd naar een relatie tussen Hawiye en Duduble, geeft u aan er geen weet van te hebben. Welke subclan van Duduble dominant is in El-Qohle weet u evenmin. U nogmaals gevraagd welke subclan of subclans dominant is/zijn in El-Qohle, antwoordt u dat Hawiye in de meerderheid is. U voegt toe dat Hawiye na Duduble komt. U om meer duiding gevraagd, herhaalt u dat de meerderheid in El-Qohle tot de Duduble clan behoort. Uiteindelijk stelt u te vermoeden dat Hawiye groter –met meer in aantal – is dan Duduble. U kunt kortom niet duiden welke clan de dominante of grootste is in El Qohle, noch wat de link is tussen Duduble en Hawiye. U erop gewezen dat het compleet ongeloofwaardig is dat u hieromtrent niet meer kennis bezit daar clans de basis vormen binnen de Somalische gemeenschap (zie administratief dossier), stelt u een Somalische te zijn en in El Qohle te hebben gewoond, maar geen kennis te hebben van de clans (zie notities, p.21). U verklaart dat naast Duduble ook Marehan, Hawiye, Duduble – kortom iedereen in El Qohle woont. U gevraagd of u van Habar Gedir hoorde, stelt u te hebben gehoord dat Habar Gedir in El Qohle woont. Tot welke clan(familie) Habar Gedir behoort, weet u niet (zie notities, p.23). U verklaart van minderheidsgroepen –midgaka – te hebben gehoord. Wie er in uw dorp Midgaka is, weet u ook niet, wat verwondert (zie notities, p.24). Met betrekking tot uw eigen clan Ashraf dient opgemerkt dat het zeer tot de verbeelding spreekt dat u niet weet hoe Ashraf zijn religieuze status heeft verkregen (zie notities, p. 18-19) –eens te meer daar u verklaart dat uw vader sheikh zou zijn geweest. Ashraf claimen hun religieuze status omdat ze zouden afstammen van de dochter van de profeet Mohamed, Fatima (zie administratief dossier).

Tenslotte ondermijnt uw kennis betreffende de machthebbers in uw dorp uw bewering daar gans uw leven te hebben gewoond. Zo weet u niet wanneer Al-Shabaab naar El-Qohle kwam (zie notities, p. 14). Bovendien heeft u geen weet van gevechten in El-Qohle en meent u dat Al-Shabaab altijd de macht had in El-Qohle. U gevraagd of Al-Shabaab de controle ooit verloor, antwoordt u dat ze dat nooit deden en ze de macht hadden toen u wegging. Informatie waarover het CGVS beschikt stelt dat er op 25 maart 2014 tien doden vielen bij gevechten tussen Ethiopische troepen van AMISOM enerzijds en Al-Shabaab anderzijds. De gevechten deden zich voor in het dorp El-Qohle, ten zuiden van Dhuusa Mareeb, de hoofdstad van de regio Galgaduud. Volgens getuigen slaagden de Somalische troepen en AMISOM erin om de controle over El-Qohle over te nemen. Nog op 28 maart 2017 heeft Al-Shabaab Ethiopische troepen in El-Qohle aangevallen nadat ze de wegen blokkeerden rond het dorp. De gevechten duurden langer dan 12 uur. In maart 2017 trokken bovendien de Ethiopische troepen zich terug uit de stad Ceel Buur waarop Al-Shabaab de controle opnieuw overnam (zie administratief dossier). Verschillende bronnen wijzen op de aanwezigheid van de Somalische overheid en AMISOM in uw dorp en de omgeving van uw dorp. **Dat u hier niet van op de hoogte bent, ondermijnt uw bewering uit El-Qohle, in het district Ceel Buur, in de provincie Galgaduud afkomstig te zijn.** U met uw onwetendheid geconfronteerd, meent u dat die gebeurtenis plaatsvond nadat u vertrok. U erop gewezen dat AMISOM de macht had toen u volgens uw verklaringen in El Qohle woonachtig was, volhardt u van El Qohle afkomstig te zijn en er te zijn opgegroeid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in El-Qohle, in het district Ceel Buur, in de regio Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 14/09/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities, p. 16, p.17 en p.33). Er werd u bovendien tweemaal de kans gegeven om overleg te plegen met uw advocate, meester Grossi, loco meester Termonia. Desondanks verscheidene confrontaties, volhardt u in uw verklaringen gans uw leven in El-Qohle, in het district Ceel Buur, in de provincie Galgaduud te hebben gewoond. Dit blijkt echter niet uit uw verklaringen. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. **Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.**

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar u geen opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 26 november 2018 in een eerste middel een schending aan van “artikel 48/6, §5, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)” en van “de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoekster benadrukt dat zij wel degelijk vele details kon weergeven in verband met haar leven in het dorp El-Qohle in het district Ceel Buur. Zij meent dat verweerder op disproportionele wijze enkele minder overtuigende antwoorden in de verf zette, waardoor in de bestreden beslissing de indruk gewekt werd dat zij niet de waarheid sprak over haar streek van herkomst. Verzoekster verwijst naar enkele passages uit het gehoorverslag van het CGVS (stuk 2 in bijlage), die deze conclusie tegenspreken. Verzoekster stelt vast dat zij wordt afgerekend omdat zij “algemene en weinig doorleefde verklaringen” zou hebben afgelegd met betrekking tot haar omgeving, dit omdat zij niet exact kon weergeven hoe lang het duurde om van El-Qohle naar Ceel Buur te gaan en omdat zij weinig wist over de veiligheidssituatie op deze weg. Verzoekster wijst erop dat uit het gehoorverslag blijkt dat zij deze weg slechts één keer genomen heeft, namelijk toen zij op de vlucht sloeg, en dat zij desondanks een aantal dorpen kon opnoemen die zij gepasseerd is.

Waar verweerder verzoeksters kennis ingestudeerd acht, betoogt verzoekster dat op zijn minst kan gesproken worden van een selectieve lezing van verzoeksters verklaringen, waarbij een gebrek aan kennis wordt gebruikt om verzoeksters geloofwaardigheid in twijfel te stellen, terwijl een etalatie van kennis als bewijs geldt voor het ingestudeerd karakter van haar verklaringen.

Verzoekster benadrukt dat de antwoorden die zij in de loop van het gehoor heeft geformuleerd toch wel de indruk wekken dat zij over informatie beschikt die alleen een inwoner van dit dorp kan weten. Zo verwijst zij naar haar verklaringen over de school in haar dorp. Zij betoogt dat verweerder nalaat om haar beweringen te controleren en verzoeksters verzoek om internationale bescherming afwijst omdat zij in haar ogen geen correcte wegbeschrijving kan geven. Verzoekster voert aan dat het niet de bedoeling is dat zij de vragen van het CGVS zou kunnen beantwoorden als ervaren gids en dat haar antwoorden precies die zijn die van een zeer jonge, ongeschoolde Somalische vrouw kunnen worden verwacht.

Verzoekster wijst erop dat zij een ongeschoolde vrouw is, wiens dagelijkse routine eruit bestond haar moeder te helpen in het huishouden, en dat moeilijk van haar kan verwacht worden dat zij over een uitgebreide clankennis beschikt. Ze benadrukt dat ze haar eigen clanlijn aan vaderskant kan omschrijven.

Dat zij de geschiedenis van de Ashraf-clan niet kan uiteenzetten is volgens verzoekster te wijten aan een gebrek aan scholing en het gegeven dat haar vader gestorven is toen zij nog een kind was. Verzoekster betoogt dat haar *“kennis betreffende de clanlijn van haar moeder evenmin als zodanig gebrekkig kan beschouwd worden dat er onmogelijk kan van worden uitgegaan dat zij de waarheid spreekt betreffende haar regio van herkomst, zoals gesuggereerd in de bestreden beslissing”*. Verzoekster stelt dat zij een duidelijke basiskennis heeft, wat op te maken valt uit de vele clans en subclans die zij kan opnoemen, maar heeft het moeilijk om zich de onderlinge verhoudingen van deze verschillende clans voor de geest te halen.

Verzoekster voert aan dat geen rekening werd gehouden met haar woelige jeugd, waarbij zij haar vader verloor, haar jonge leeftijd en haar ongeschoold profiel.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van *“artikel 3 van het EVRM”* en *“artikel 48/4, §2, c) van de Wet van de wet van 15 december 1980, hierna de Vreemdelingenwet”*.

Verzoekster betoogt dat zij *“bij een terugkeer naar Somalië zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen gezien de situatie in het land er nog steeds één is van bijzonder grote onveiligheid, waarbij zowel regeringstroepen als de islamistische terreurgroep Al-Shabaab op grote schaal misdaden plegen tegen de menselijkheid”*.

Zij stelt dat het CGVS haar Somalische nationaliteit op geen enkel moment in twijfel trekt en dat het dan ook vreemd is dat de subsidiaire bescherming niet aan haar wordt toegekend.

Verzoekster verwijst naar het rapport *“World Report 2018: Somalia”* van Human Rights Watch. Zij wijst andermaal op haar profiel van jonge en ongeschoolde vrouw.

In hoofddorde wordt gevraagd *“aan verzoekster alsnog de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In secundaire orde aan verzoekster alsnog de vluchtelingenstatus toe te kennen. In tertiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal tot weigering van Vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van 25 oktober 2018 te vernietigen.”*.

2.2. Stukken

Bij verzoekschrift legt verzoekster het *“Gehoorslag CGVS ‘Notities van het persoonlijk onderhoud’, dd. 14/09/2018”* en *“Human Rights Watch: ‘World Report 2018: Somalia’”* neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de verzoekster om internationale bescherming in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoekster zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 22 mei 2018. Bij aankomst in België verklaarde verzoekster te zijn geboren op 5 april 2002, terwijl medisch vastgesteld werd dat verzoekster *“op datum 16 mei 2018 een leeftijd heeft van 20, met een standaarddeviatie van 2 jaar”* (zie administratief dossier). Verzoeksters geboortedatum werd vastgesteld op 5 april 1998 (notities van het persoonlijk onderhoud van 14 september 2018 (hierna: notities), p. 7). Het is niet aannemelijk dat verzoekster die vooraan in de 20 jaar is, zich kan vergissen van 4 jaar in haar geboortedatum. Verzoeksters leugenachtige verklaringen aangaande haar leeftijd ondergraven reeds haar algehele geloofwaardigheid.

2.4.3. Aangezien verzoekster verklaarde geboren te zijn in El Qohle, district Ceel Buur, Galgaduud, in Somalië en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2017 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10 en 31), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in El Qohle, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, socio-politieke en clankennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.4. Verzoeksters kennis met betrekking tot (de omgeving van) El Qohle kan niet aantonen dat ze er inderdaad heeft gewoond. Zo weet verzoekster niet hoe ver de districtshoofdplaats Ceel Buur gelegen is van El Qohle (*“Ik weet niet hoe ver. Het duurt een tijdje om erheen te gaan, via enkele dorpen.”*, notities, p. 7). Gevraagd hoe lang het duurt om erheen te gaan, verklaarde verzoekster dat het te voet enkele uren duurt, verduidelijkte ze vervolgens dat het twee uur duurt en voegde zij eraan toe dat zij nooit te voet naar Ceel Buur is gegaan (notities, p. 7). Verder gaf verzoekster aan dat het per auto één uur duurde om van El Qohle naar Ceel Buur te rijden en dat zij dit één keer, de dag dat ze haar dorp ontvluchtte, deed (notities, p. 7). Verzoekster gaf aan dat de weg van El Qohle naar Ceel Buur een rechtstreekse zandweg betrof, maar wist niet te stellen of deze weg veilig is of niet (notities, p. 8). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht van verzoekster, die haar hele leven in El Qohle gewoond heeft, op de hoogte zou zijn van de veiligheidssituatie op de weg, minstens dat ze hierover heeft horen spreken binnen de familie en in het dorp. Hierop gewezen, stelde verzoekster dat zij geen problemen zag tijdens haar vlucht naar Ceel Buur (notities, p. 8) en dat zij tijdens haar verblijf in El Qohle nooit naar Ceel Buur ging (notities, p. 8) om uiteindelijk te stellen dat Al Shabaab de weg soms bezette (notities, p. 8). Gevraagd daarover te vertellen, antwoordde verzoekster slechts beknopt *“Wanneer ze de weg ‘vangen’, bezetten, sluiten ze de dingen af die naar El Buur district”* (notities, p. 8). Van verzoekster, die naar eigen zeggen in een dorp woonde waarvan de weg naar de districtshoofdplaats werd bezet door Al Shabaab, kan hierover een uitgebreidere en doorleefdere uitleg worden verwacht. Verzoekster stelde louter dat wanneer dat soms gebeurde mensen gewoonweg niet naar Ceel Buur gingen en wachtten tot de weg weer veilig werd, maar kon niet duiden welke verdere impact dit had op de inwoners van El Qohle (notities, p. 9). Verzoeksters algemene en vage verklaringen over de weg naar Ceel Buur klemmen te meer nu verzoekster verklaarde dat haar broer naar school ging in het Ceel Buur district (notities, p. 9). Bovendien stelde verzoekster dat haar broer te voet naar school ging (notities, p. 10), zodat niet kan worden ingezien dat verzoekster niet weet hoe lang men wandelt van El Qohle naar Ceel Buur, noch zou onbekend kunnen blijven met de eventuele gevaren onderweg. Verzoeksters vage verklaringen komen niet doorleefd voor en kunnen geenszins een jarenlang verblijf in El Qohle aantonen.

Bovendien staan voormelde algemene verklaringen in schril contrast met verzoeksters kennis over Oodweyn: *"Het is een van de dorpen die je passeert van El Qohle, Oodweyn, Eel Laheley, El Ebtali, Qurac, Oodweyn, Maalin Nagur."* (notities, p. 34). Verzoekster voegde eraan toe dat zij ervan hoorde toen ze wegging, deze weg niet nam, maar wel de weg van El Qohle naar Ceel Buur (notities, p. 34). Dit getuigt inderdaad van het ingestudeerde karakter van deze opsomming wat niet afdoet van haar onwetendheid over andere elementen die verzoekster zonder studeren zou moeten gekend hebben, maar waarover ze niets weet of vaag blijft.

2.4.5. Verzoekster kan evenmin een doorleefd beeld te schetsen van haar leven in El Qohle en blijft steken in oppervlakkige en vage verklaringen. Zo stelde verzoekster vaagweg dat zij haar inkopen deed bij *"een vrouw die een winkel had die alles verkocht"* en dat deze winkel *"dichtbij het huis waar we woonden"* was (notities, p. 10). Gevraagd om de weg daarheen uit te leggen, antwoordde verzoekster al even vaag *"Ons huis is hier gebouwd. We woonden in twee metalen, tinnen huizen (beeldt uit). Als je kort zo wandelt, draai je en dan kom je eraan."* (notities, p. 11). Ook verzoeksters omschrijvingen van de weg naar de waterputten (*"Ja, als je mij huis verlaat, ga je rechtdoor. Via de velden draai je zo"*, notities, p. 11) en naar de Koranschool (*"Het was dichtbij het huis waar we woonden. Je wandelt naar achteren."*, notities, p. 12) kunnen niet overtuigen. Verzoekster stelde verder dat er één school is in El Qohle die niet werkzaam is (notities, p. 12). Gevraagd waar die school zich bevindt, antwoordde verzoekster nietszeggend *"De school is in El Qohle"* (notities, p. 12). Aangespoord om meer te vertellen, stelde verzoekster *"De school is in El Qohle. De naam is, er stond Sheikh Adan school genoteerd. De school werd bezet door Al Shabaab (=AS). Het werkte niet. Mijn moeder vertelde mij dat de school eerder wel werkte. Het werkte enkel niet sinds de komst van Al Shabaab. Ze bezetten de enige school."* (notities, p. 12-13). Vervolgens gevraagd wat Al Shabaab met het gebouw deed, verklaarde verzoekster niet te hebben gezien wat Al Shabaab er deed nu verzoekster de school sinds de inname van Al Shabaab niet heeft gezien aangezien zij bang was van Al Shabaab (notities, p. 13). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster op de hoogte zou zijn van de activiteiten van Al Shabaab in de school in haar dorp, nu dergelijke gebeurtenis ongetwijfeld een gespreksonderwerp in het dorp zou uitmaken. Verzoekster komt voorts niet verder dan enkele algemene en oppervlakkige verklaringen over haar dorp, zoals *"Het zand van El-Qohle is rood. De huizen zijn gemaakt van tinnen, aqal Somali harish huizen, waarvan de buitenzijde gemaakt is van modder en het dak van tin is gemaakt (beeldt uit). Het is ook gemaakt van aqal somali traditionele huizen. En tin."* (notities, p. 14) en *"Er zijn moskeeën, er is de Koranschool waar we heen hingen. Een shop. Er is ook een shop, apotheek."* (notities, p. 14). Verzoekster weet verder niet hoeveel mensen er in het dorp wonen (notities, p. 15) en legde verwarrende verklaringen af aangaande de droogte in haar dorp (notities, p. 15-16). Verzoekster wist evenmin of er al dan niet een antenne in El Qohle is (notities, p. 30). Verzoeksters verklaringen omtrent het dorp waar zij beweerdelijk haar hele leven zou hebben gewoond, kunnen niet overtuigen en ondergraven de geloofwaardigheid van haar voorgehouden herkomst.

2.4.6. Verder bleek verzoeksters clankennis onaannemelijk onvoldoende. Zo verklaarde verzoekster dat haar moeder Duduble is, doch weet zij niet tot welke clanfamilie Duduble behoort (notities, p. 19). Nochtans verklaarde verzoekster dat Duduble de dominante clan is in El Qohle (notities, p. 20). Gevraagd welke grote clans in Somalië wonen, antwoordde verzoekster *"Hawiye, Marehan, Abgal, Duduble, Hawiye, Marehan, Duduble, Abgal"* (notities, p. 19). Gevraagd of dat de grote clans zijn, antwoordde verzoekster bevestigend en herhaalde zij Hawiye en Marehan (*"Ja, onder de grote clans is Hawiye, Marehan en dat weet ik."* (notities, p. 19-20). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de grote clans in Somalië Hawiye, Dir, Digil & Mirifle (Rahanweyn), Isaaq en Darod zijn (Wikipediapagina *"Demographics of Somalia"*). Verzoekster gaf echter aan dat zij van Dir, Isaaq en Darod nog nooit had gehoord (notities, p. 22). Verder wordt vermeld in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Abgal en Duduble behoren tot Hawiye en dat Marehan behoort tot Darod (Wikipediapagina *"Hawiye"*; Wikipediapagina *"Darod"*). Gevraagd naar de relatie tussen Hawiye en Duduble, antwoordde verzoekster *"Ik weet niet van een relatie"* (notities, p. 20). Welke subclan van Duduble dominant is in El-Qohle wist verzoekster evenmin. Gevraagd welke subclan van Duduble dominant is in El Qohle, antwoordde verzoekster *"De meerderheid in El Qohle is Duduble"* (notities, p. 20), waarop gevraagd werd *"Welk subclans of subclan"*, en verzoekster stelde *"Hawiye zijn de meerderheid."* (notities, p. 20). Verzoekster voegde eraan toe *"U vroeg wat na Duduble komt, het is Hawiye"* (notities, p. 20). Vervolgens om meer duiding gevraagd, herhaalde verzoekster dat de meerderheid in El Qohle tot de Duduble clan behoort (notities, p. 20-21) om even later te stellen te vermoeden dat Hawiye groter - met meer in aantal - is dan Duduble (notities, p. 21). Verzoekster blijkt niet in staat te duiden welke clan de dominante of grootste is in El Qohle, noch wat de link is tussen Duduble en Hawiye. Verzoekster verklaarde verder dat naast Duduble ook Marehan, Hawiye, Duduble, iedereen in El Qohle woonde (notities, p. 22).

Gevraagd of verzoekster van Habar Gedir hoorde, stelde zij te hebben gehoord dat Habar Gedir in El Qohle woont (notities, p. 23). Verzoekster wist evenwel niet aan te geven tot welke clan(familie) Habar Gedir behoort (notities, p. 23). Verder stelde verzoekster dat ze van minderheidsgroepen - Midgaka - heeft gehoord, maar weet niet welke families in El Qohle tot een minderheidsgroep behoorden (notities, p. 23-24). Wat betreft haar eigen clan is niet aannemelijk dat verzoekster niet weet hoe Ashraf zijn religieuze status heeft verkregen (notities, p. 18-19). Dit klemte te meer nu verzoekster verklaarde dat haar vader Sheikh was geweest (notities, p. 19). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Ashraf hun religieuze status claimen omdat ze zouden afstammen van de dochter van de profeet Mohamed, Fatima (*Note on the Ashraf*). Verzoeksters onbekendheid met haar eigen clan, de clans in haar omgeving en het clansysteem in Somalië loochent aldus haar voorgehouden herkomst uit El Qohle, en bij uitbreiding Somalië.

2.4.7. Waar verzoekster stelt dat zij ongeschoold is en dat haar vader op jonge leeftijd stierf, gaat zij eraan voorbij dat de clan traditioneel de basis vormt van de organisatorische en rechtsstructuur van de Somalische samenleving, vooral bij de nomaden, en dat de clanidentiteit essentieel blijft voor toegang tot bescherming en gerechtigheid in Somalië. Indien tevens blijkt dat het clansysteem niet absoluut is, maar eerder in voortdurende evolutie, en de clan nu eerder een sociale structuur is dan een beschermer, dan kan tevens blijken dat de clan het veiligheidsnetwerk en de hoeksteen van de Somalische maatschappij blijft. Bovendien wordt bevestigd dat kinderen reeds vanaf jonge leeftijd hun stamboom worden aangeleerd en dat de geschiedenis van de familieclan en de relatie met andere clans vaak opnieuw wordt verteld doorheen de levensjaren (COI Focus *“Somalië: Belang van het clansysteem”* van 20 september 2013). Dat verzoekster al dan niet naar school ging of dat haar vader stierf toen verzoekster een kind was, kan haar onwetendheid dan ook niet in het minst verschonen.

2.4.8. Evenmin kunnen verzoeksters oppervlakkige en onjuiste verklaringen aangaande de aanwezigheid van legertroepen en Al Shabaab, en de hiermee samenhangende ingrijpende gebeurtenissen, in haar beweerde regio van herkomst overtuigen. Zo stelde verzoekster niet te weten wanneer Al Shabaab naar El Qohle kwam (zie notities, p. 13-14), had ze geen weet van gevechten in El Qohle (notities, p. 32) en stelde zij dat Al Shabaab altijd de macht had in El Qohle (notities, p. 32-33). Verzoekster gaf verder uitdrukkelijk aan dat Al Shabaab nooit de controle verloren en dat ze de macht hadden toen zij wegging (notities, p. 33). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er eind maart 2014 tien doden vielen bij gevechten tussen Ethiopische troepen van AMISOM enerzijds en Al Shabaab anderzijds. De gevechten deden zich voor in het dorp El-Qohle, ten zuiden van Dhuusa Mareeb, de hoofdstad van de regio Galgaduud. Volgens getuigen slaagden de Somalische troepen en AMISOM erin om de controle over El-Qohle over te nemen. Eind maart 2017 viel Al Shabaab Ethiopische troepen in El-Qohle aan, nadat ze de wegen blokkeerden rond het dorp. De gevechten duurden langer dan 12 uur. In maart 2017 trokken bovendien de Ethiopische troepen zich terug uit de stad Ceel Buur waarop Al-Shabaab de controle opnieuw overnam (Garowe Online *“Somalia: Al Shabaab Militants Lose Strategic Central Town”* van 26 maart 2014; Garowe Online *“Somalia: 10 Dead After Ethiopian Troops, Al Shabaab Clash in Deadly Battle in Central Somalia”* van 25 maart 2014; Goobjoog News *“Ethiopian forces clash with Al-Shabaab in Galgaduud, central Somalia”* van 28 maart 2017; EASO Country of Origin Information Report *“Somalia Security situation”* van december 2017). De aangehaalde bronnen wijzen op de aanwezigheid van de Somalische overheid en AMISOM in verzoeksters voorgehouden dorp van herkomst en de omgeving ervan, zodat niet kan worden ingezien dat verzoekster verklaarde dat Al Shabaab er altijd de macht had indien zij werkelijk in El Qohle gewoond heeft. Verzoeksters onbekendheid met de machthebbers in haar voorgehouden regio van herkomst kan opnieuw slechts haar herkomst uit El-Qohle, in het district Ceel Buur, in de provincie Galgaduud onderuit halen.

2.4.9. Waar in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster wel degelijk vele details kon weergeven in verband met haar leven in het dorp El Qohle in het district Ceel Buur, kan deze uit voorgaande geenszins blijken. Deze beperkte kennis volstaat geenszins om haar voorgehouden herkomst uit El Qohle aannemelijk te maken. Immers de weinige gegevens over dorpen in de omgeving en over de school die niet meer operationeel is sinds de komst van Al Shabaab kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Verzoekster meent dat verweerder op disproportionele wijze enkele minder overtuigende antwoorden in de verf zette, waardoor in de bestreden beslissing de indruk gewekt werd dat zij niet de waarheid sprak over haar streek van herkomst. Hierbij dient opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de verzoekster om internationale bescherming niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen.

Hoe dan ook de bestreden beslissing dient te worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming.

2.4.10. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met El Qohle, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in El Qohle, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit El Qohle, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzing naar het *“World Report 2018: Somalia”* van Human Rights Watch in het verzoekschrift is dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK